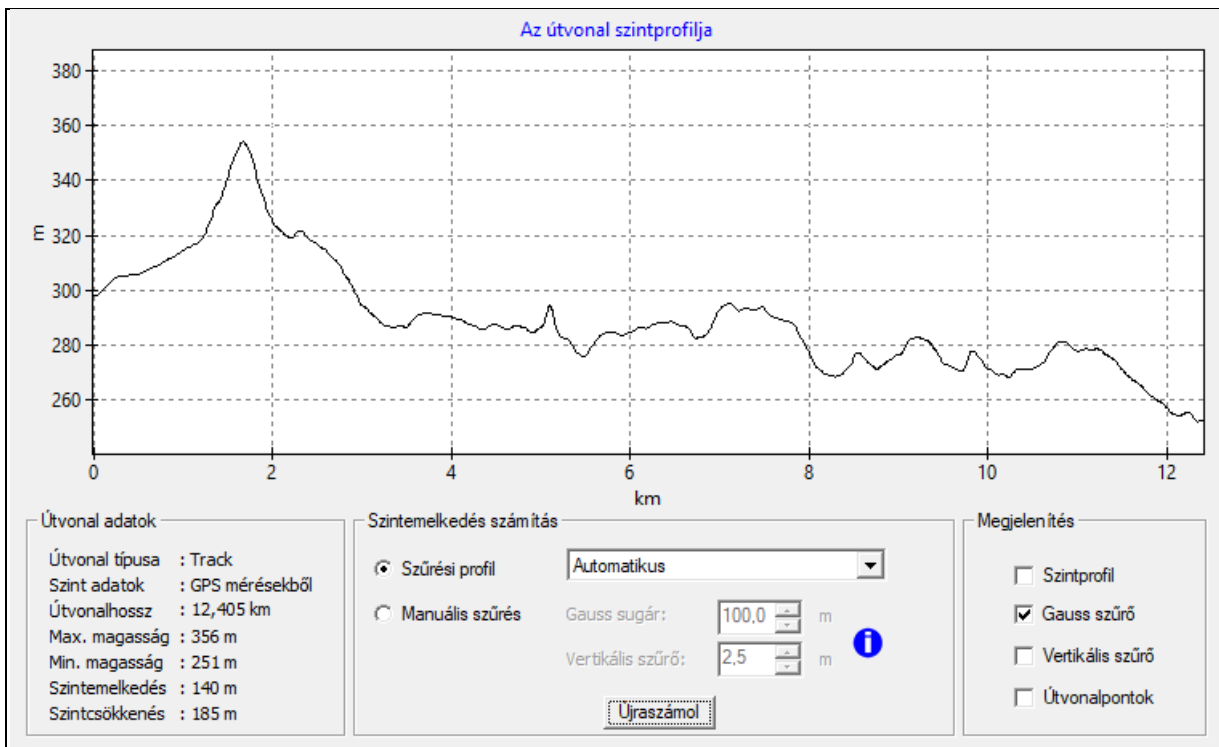
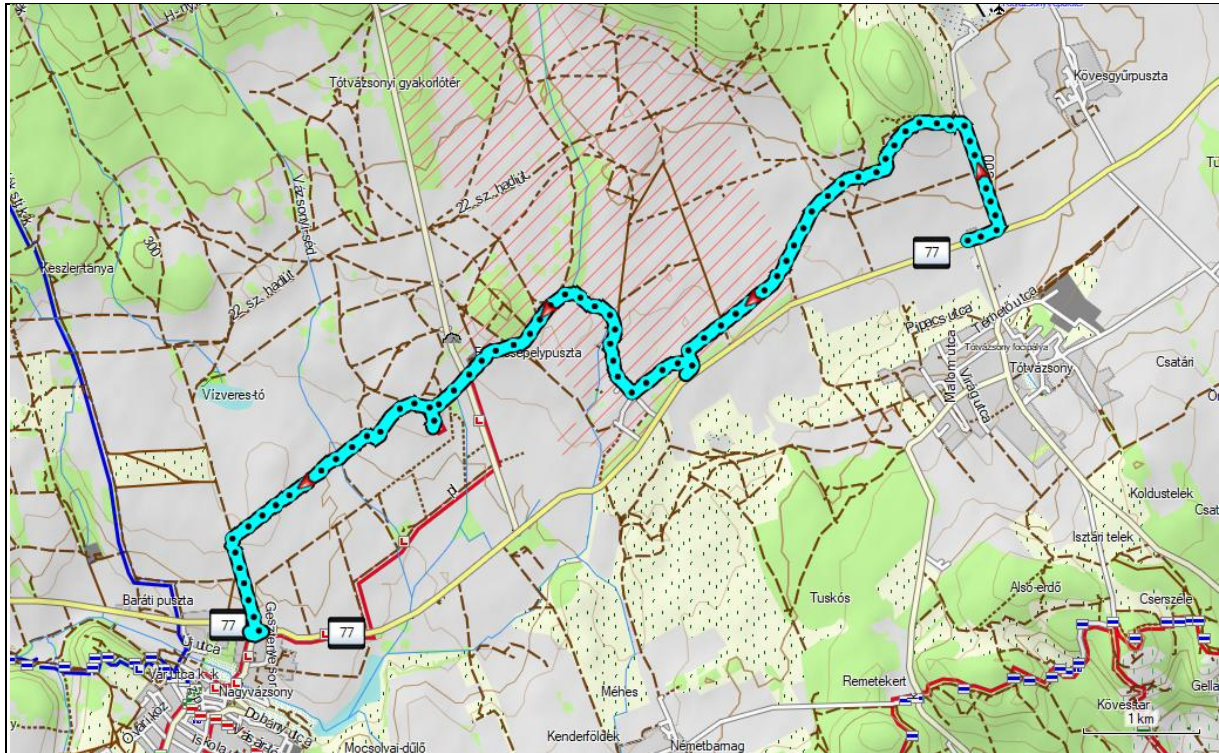

2025. november 28.

Útvonal: Tótvázsonyi elágazás buszmegálló – Szemleterony – Nagyvázsony Pulai elágazás buszmegálló

Táv: 13 km -> 19 pont; szint: 100 m → 2 pont; **MTSZ pont: 21**

Elég későn indult a túránk 10 óra környékén. A 77-es út mellett kellett pár száz métert gyalognunk. Nem túlságosan élveztük a hatalmas forgalmat.

Lefordultunk egy kis forgalmú útra, amin azért száguldoztak az autósok.

Végre letértünk a műutakról. Rögtön találtunk is két gyönyörű lilatönkű pereszkét. Fellelkesedve keresgéltük a többi példányt, de valahogy elbújtak.

Nagyon szép mezős helyen sétáltunk. Egy fa se takarta el a csodás kilátást. Nagyon örültünk a gyönyörű kilátásnak.

Megláttuk a második világháborús katonai szemletornyot. Gyalogoltunk felé, de valahogy nem akart közeledni.

Sokáig sétáltunk a mezőn, de valahogy nem akart közelebb kerülni a szemletorony. A Kab-hegyi adótorony azért mindig más szögből látszott, ezért mégis éreztük, hogy a szemletoronyhoz mégis közeledünk.

Végül megérkeztünk. A ládát megkerestük. Elég érdekes volt a rejtés, de kis gondolkodás után rájöttünk arra, hogyan lehet a ládához hozzáférni.

Ezután a szemletoronyba való felmászás következett. Elég meredek létrákon lehetett a tetejére feljutni. A kilátás nagyon szép volt. Szép rálátás nyílt a Kab-hegyre, Tótvázsonyra, továbbá a Kis Moszkva elnevezésű katonai bázisra, ami természetesen már használaton kívül van.

Hosszas gyaloglás után Csepely pusztára értünk. Egy tanya kerítésén belül egy hatalmas méretű kutya rendkívül izgatottan figyelte közeledésünket. Szerencsére a kerítésen nem volt seholy kibúvó a kutya számára, ezért nem kerültünk vele közelebbi kapcsolatba.

Átgyalogoltunk az Ajka felé vezető műúton. Ezután egyre sárosabbá vált a terep. Megérkeztünk a Csepelyi templomromhoz, amit egy rendkívül sáros veteményesen keresztül lehetett csak megközelíteni. a cipőnkre pillanatok alatt több kilónyi sár ragadt.

Megtaláltuk a ládát és a templomrom közelében egy kidőlt fára ülve pihentünk és ebédeltünk.

Hosszas egyenes szakasz állt előttünk. Csodák-csodájára megint lilatönkű pereszkére leltünk. Egészen szép mennyiséget sikerült találnunk.

Ezután megint egyre sárosabb terep következett. Újból sárosak lettek a korábban viszonylag megtisztított bakancsaink.

Hosszas, kissé már unalmasnak mondható gyaloglás után végre beértünk Nagyvázsonyba. Megnéztük a buszmenetrendet, majd a 77-es elnevezésű vendéglőbe beültünk pihenni egy kicsit a busz érkezéséig.

Természetesen a busz 20 perc késéssel érkezett. Addig egy szimpatikus túrázóval és fiával beszélgettünk, akitől megtudtuk, hogy az Országos Kék bejárásának egy szakaszát teljesítették a mai napon.

Jól kifáradva érkeztünk haza.